

ADDENDUM OP "VILLA MARITZA"

Ons medelid, dhr. Roger TIMMERMANS, stuurde me een reactie op mijn artikel van 2001/181 e.v.. Het is én een aanvulling, én een correctie waarvoor ik hem uiterst dankbaar ben.

1. Hij heeft 2 oudere bronvermeldingen gevonden dan mijn oudste datum 1887 :

- 1886 : annuaire d'Ostende, environs et littoral flamand. Ch. COFFIN - "Villa Rosenda – Villa particulière".
- 1866 : Almanach du Commerce et de l'Industrie 1e année. Aug. STRACKÉ - " Villa Rosenda".

2. De verkoopprijs van het Pavillon Beerblock is niet 535.500 Fr. zoals ik verkeerd opgeef maar de afgeronde prijs van 86.000 Fr. Aanvankelijk vroeg de Staat voor de bewuste 1616 m² uit Bloc 22 105.500 Fr. waarop een prijsverlaging van 18,5 % werd bedongen.

Ter staving haalt dhr. TIMMERMANS een kadasterplan van Oostende (1878) aan dat in de plaatselijke VVF-afdeling aanwezig is.

I. VAN HYFTE

UIT MIJN OUDE DOOS - DEEL 2 ¹

door Simon IPPEL

Uit de vele reacties die ik gekregen heb van vrienden van onbekenden, heb ik besloten mijn jeugdverhaal te moeten voortzetten.

De eerste vraag was meestal: "Heb je nooit elders in het park geravot ?..." Ja zeker ! Maar dit parkgedeelte was niet zo avontuurlijk als het vroeger besproken gedeelte.

Om eens mijn herinneringen hun vrije loop te laten gaan ben ik polshoogte gaan nemen in het park... en mijn eerste vaststelling was: ze zijn het park aan het moderniseren.

Alle wegels waren vroeger (vóór de oorlog) in asche-², na de oorlog in dollemie-steentjes. Nu zijn het sierlijke stenen. Sommige wegels zijn afgeschapt en met beplantingen bezet. De grote aflopende weg van de "Trinkhall" naar het water is vervangen door een zeventiental treden. Voor de kinderen met hun slee was het in de winter een uitstekende glijbaan. Nu niet meer te doen ! Als dit nu een verbetering is of niet, laat ik in het midden. Maar als ik mij in mijn jeugdherinneringen verdiep en de toestand overzie... met de jongensogen van toen... moet ik zeggen: **ik denk dat het toen veel avontuurlijker was dan nu.**

Waar ik in het vorig artikeltje niet over gesproken heb.

De "Flora"-pergola waar men later een grote stenen bloempot heeft neergepoot, ter vervanging van haar mooie naakte fituur, is gedeeltelijk afgebroken.

De grote rij banken (een eindje verderop) waar de moeders met kleine kinderen zaten te breien, noemde men "de kommére-bank". Wat niets aan duidelijkheid overliet.

---

¹ - Deel een is verschenen in "De Plate" Jaargang 27, 1998, nr. 3 blz. 71.

² - De sporen heb ik nu nog steeds aan mijn knie door eens te vallen, en niet goed te zijn verzorgd.